

Nr 39.

Ankom till Riksdagens kansli den 10 maj 1912 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vissa ändringar i lagen om bankrörelse.

1:o).

I en till Riksdagen aflåten, den 30 december 1911 dagtecknad proposition, nr 23, har Kungl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande 2 §.

Förslag

till

Lag om ändrad lydelse af 2 § i lagen om bankrörelse.

Härigenom förordnas, att 2 § i lagen om bankrörelse skall erhålla följande ändrade lydelse:

Ej må annan än Sveriges riksbank, bankaktiebolag, solidariskt bankbolag, emissionsbank, postsparbanken, sparbank, järnkontoret och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning af affärsrörelsen använda ordet bank. *Beträffande användning af ordet bank i registrerad understödsförenings firma är särskildt stadgadt.*

Enskild man eller handelsbolag, som drifver bankrörelse, äge ej vid skyltning eller eljest vid rörelsens betecknande för allmänheten utesluta personnamn, som ingår i firman.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1913.

Ofvannämnda statsrådsprotokoll innehåller härom följande yttrande af departementschefen:

»Enligt 2 § i lagen om bankrörelse må ej annan än Sveriges riksbank, bankaktiebolag, solidariskt bankbolag, emissionsbank, postsparbanken, sparbank, järnkontolet och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma använda ordet bank.

I 8 § af det förslag till lag om understödsföreningar, som enligt Eders Kungl. Maj:ts tidigare denna dag fattade beslut genom nådig proposition skall föreläggas Riksdagen till antagande, har emellertid på hemställan af lagrådet införts den bestämmelsen, att ordet bank ej må i understödsförenings firma intagas på sådant sätt, att därpå kan förmedlas det misstag, att firman innehafves af en bank. Om denna modifikation af berörda stadgande i lagen om bankrörelse erfordras uppenbarligen en erinran i sistnämnda lag.

På grund härpå har jag låtit verkställa erforderlig omarbetning af 2 § i lagen om bankrörelse.»

Sedan 8 § i Kungl. Maj:ts till Riksdagen i proposition nr 38 afgifna förslag till lag om understödsföreningar numera blifvit af Riksdagen antagen, har utskottet icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

Utskottet hemställer alltså,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 23 må af Riksdagen bifallas.

2:o).

52 och 168 §§.

Sedermåra har Kungl. Maj:t i en till Riksdagen den 12 april innevarande år aflåten proposition, nr 169, under åberopande af bilagda utdrag af i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande

Förslag

till

**lag om ändrad lydelse af 52 och 168 §§ i lagen
den 22 juni 1911 om bankrörelse.**

Härigenom förordnas, att 52 och 168 §§ i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse skola erhålla följande ändrade lydelse:

52 §.

Varda penningar hos bankaktiebolag insatta att där innestå viss tid, mot eller utan ränta, skall bevis, som bolaget därom utfärdar, ställas till viss man och innehålla, att öfverlåtelse må ske endast till viss man samt att öfverlåtelsen bör till nye ägarens säkerhet anmälas hos bolaget.

Å medel, som insätts på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning, må icke godtgöras ränta för högre belopp än tre tusen kronor af en insättares tillgodohafvande. Ej heller må bankaktiebolag ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnadt öppet att, då sådant pröfvas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgifva utbetalning utan afvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, hvarom ofvan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshafvaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

Har motbok förkommit, bör den, som förlorat motboken, sådant hos bolagets styrelse ofördröjligen anmäla och därvid uppgifva tid och omständigheter, under hvilka förlusten timat. Styrelsen skall då genom kungörelse, hvilken på bekostnad af den, som förlorat motboken, införes en gång i allmänna tidningarna och tre gånger i tidning, som i orten utkommer, efterlysa motboken. Därest denna icke inom sex månader, efter det sådan efterlysning sista gången ägt rum, tillrättakommit, är den, för hvars räkning efterlysning skett, berättigad att mot kvitto utbekomma hela sitt tillgodohafvande; och äger efter medlens utbetalning motboken icke gällande kraft mot bolaget.

168 §.

Varda penningar hos solidariskt bankbolag insatta att där innestå viss tid, mot eller utan ränta, skall bevis, som bolaget därom utfärdar, ställas till viss man och innehålla, att öfverlåtelse må ske endast till viss man samt att öfverlåtelsen bör till nye ägarens säkerhet anmälas hos bolaget.

Å medel, som insätts på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning, må icke godtgöras ränta för högre belopp än tre tusen kronor af en insättares tillgodohafvande. Ej heller må solidariskt bankbolag ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen

dock lämnadt öppet att, då sådant pröfvas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgifva utbetalning utan afvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, hvarom ofvan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshafvaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

Har motbok förkommit, bör den, som förlorat motboken, sådant hos bolagets styrelse ofördröjligen anmäla och därvid uppgifva tid och omständigheter, under hvilka förlusten timat. Styrelsen skall då genom kungörelse, hvilken på bekostnad af den, som förlorat motboken, införes en gång i allmänna tidningarna och tre gånger i tidning, som i orten utkommer, efterlys motboken. Därest denna icke inom sex månader, efter det sådan efterlysning sista gången ägt rum, tillrättakommit, är den, för hvars räkning efterlysning skett, berättigad att mot kvitto utbekomma hela sitt tillgodohafvande; och äger efter medlens utbetalning motboken icke gällande kraft mot bolaget.

Denna lag träder i kraft omedelbart efter utfärdandet.

Beträffande den i ärendet förebragta utredningen, tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen.

Af berörda utredning framgår, att ifrågavarande framställning afser att, i öfverensstämmelse med föreskrifterna i gällande sparbankslag, i lagen om bankrörelse införa motsvarande bestämmelser om dödande af motbok, utfärdad vid insättning å sparkasseräkning.

Utskottet har icke funnit något att erinra mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag och hemställer förty,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 169
må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 10 maj 1912.

På bankoutskottets vägnar:

I. VON STAPELMOHR.